

NYHETSBRÉV 1:2014

(Publicerat 2014-12-12)

Som en del av er kanske märkt har jag inte publicerat några nyhetsbrev hittills under året. Det har sin alldeles naturliga förklaring. Jag har varit helt försjunken i arbete med min kommande bok. Det blir dock inga uppmärksamhetspockande verbala trumpetstötter för att redan nu avisera tidpunkt och plats för ett s.k. boksläpp. Det får anstå till ett kommande nyhetsbrev. Men om inte något överraskande sker kommer i varje fall boken att finnas på bokhandelsdiskarna under första halvåret 2015.

Bokens tänkta titel är *Vart är världen på väg?* och undertiteln är *Perspektiv, strategier och förutsägelser*. Detta väcker kanske mer nyfikenhet om vad boken handlar om än vad det stillar, men det ligger i sakens natur. Klarhet kommer vad lider.

I. Sverigedemokraterna och den politiska mognadens gränser

Vi är mitt uppe i ett politiskt tumult sedan Sverigedemokraterna brutit mot praxis i riksdagsarbetet och stött Alliansens budget. Därför väntar vi på att ett extraval till riksdagen den 22 mars nästa år skall formellt utlysas 29 december. Denna situation har lett till påtaglig upprördhet. Alla aktörer av betydelse i sammanhanget tvär sina händer och förklarar indignerat att skulden ligger någon annanstans. Tillmälena vinner genom den infekterade atmosfären. Balanserade, och därmed hullingfria, analyser av läget är mycket sällsynta. Och dessutom svåra att leverera eftersom den högspända stämningen och lättkränkta irritabiliteten gör att till synes oskyldiga formuleringar kan framstå som allt från grova förolämpningar till försåtliga insinuationer.

Jag ämnar inte ge mig in i detta getingbo genom att försöka rekommendera den ena eller andra hållningen till konkreta politiska frågor utan jag vill i stället försöka lyfta fram ett perspektiv på situationen som jag anser skulle kunna bidra till att sans och klokhét fick ett större inflytande.

Alldeles bortsett från sedvanliga beskyllningar mellan Alliansens partier och partierna på den rödgröna sidan förenas dessa partier och de flesta opinionsbildare av betydelse i en strängt taget hejdlös uppfinningsrikedom när det gäller att rikta olika fördömande och avståndstagande tillmälen mot Sverigedemokraterna. Många debattörer verkar vara i ett permanent tillstånd av upprördhet över det skändliga i den typ av åsikter som Sverigedemokraterna uttrycker och/eller tillskrivs. Det är ingen tvekan om att Sverigedemokraterna beskrivs som besmittade av en ondska och inskränkthét som en god och rättskaffens medborgare inte bör befatta sig med.

Jag ämnar inte försöka reda ut vilka tillmälen som möjligen är befogade eller i vilken utsträckning de är befogade, eller på annat sätt befatta mig med detaljerna i denna mäktiga våg av indignation och fördömanden utan nöjer mig med att helt torrt och kyligt konstatera att Sverigedemokraterna existerar och har sin nuvarande maktposition i riksdagen och andra beslutande politiska församlingar. Partiets existens är alltså ett faktum, och denna existens har också sina orsaker.

Med det menar jag inte första hand det uppenbara att partiet har fått ett stort antal röster i det senaste valet utan något djupare. Nämligen att man på ett mera abstrakt och filosofiskt plan kan säga att det alltid finns tillräckliga orsaker till att en given situation existerar. Om man inte tror på existensen av fullständigt orsaksbefriade verkningar så finns det alltid orsaker till att det är som det är. Och dessa orsaker är starkare än de övriga orsaker som eventuellt skulle ha kunnat skapa en annan situation. Beviset för det är förstås att den situation som råder är just den situation som råder och inte någon annan möjlig situation.

Att fullständigt objektivt, sanningsenligt och uttömmande klargöra orsakerna till att en viss situation råder är knappast enkelt. Inte bara av rent konkreta skäl utan också av ideologiska och andra liknande komplicerande skäl. Men samtidigt är det så att även om vi människor missbedömer, inte känner till, tycker illa om eller vägrar erkänna de orsaker som ryms under begreppet tillräckliga orsaker till en given situation så verkar dessa orsaker ändå. Och dessutom gäller att om situationen behöver åtgärdas på ett eller annat sätt så kommer försöken att göra detta att bli mer eller mindre misslyckade i proportion till graden av missförstånd om, och andra krumbukter kring, vilka orsaker som verkar i situationen.

Mot denna bakgrund så menar jag att vi i den nuvarande situationen ägnar oss alldeles för mycket åt att fördöma och ta avstånd från Sverigedemokraterna. Denna verksamhet ó som på ytan verkar ädel ó visar i själva verket en flykt från ansvar för den aktuella situationen eller en ovilja att förstå och erkänna de reella orsakerna till att situationen är som den är.

En enligt min mening mycket mer konstruktiv inställning är att lugnt konstatera att vi alla har skapat ett samhälle där Sverigedemokraterna frodas. Det var knappast avsikten från början, men oavsett avsikten blev det konsekvensen. Visst kan man föreställa sig att det skulle ha varit mycket svårt att t.ex. vid 80-talets början på ett statsvetenskapligt seminarium spekulera fram vilka politiska beslut som skulle behövas för att konsekvensen skulle bli en successiv framväxt i hela Europa av politiska partier av Sverigedemokraternas snitt. Men i efterklokhetens ljus kan man konstatera att oavsett denna svårighet så har vi bedrivit den politik som behöver bedrivas för att det som har skett skulle kunna ske. Visst kan man spekulera kring att resultatet skulle ha blivit liknande med en helt annan politik. Men faktum är att denna politik inte bedrivits.

Om vi begränsar oss till den svenska horisonten så är den slutsats jag drar av detta att vi alla har ansvar för att det samhälle skapats som fick det att framstå som omdömesgillt och nödvändigt för i runda slängar 800000 röstberättigade svenskar att lägga sin röst på just Sverigedemokraterna. Man kan naturligtvis hävda att vissa har mer ansvar än andra och annat i den stilen, men generellt sett kan ingen träda fram likt en Messiasfigur och med fog säga att jag är fullständigt ren och obefläckad och därför fullständigt utan skuld till och ansvar för det rådande läget. Och i kraft av detta har jag rätt att sätta mig till doms över allt och alla som jag ogillar.

I själva verket är det så att vi alla har ansvar. Vi är djupt inblandade vare sig förstår det eller vill erkänna det. Det är inte så att Sverigedemokraterna lurat sig in och ägnar sig åt moralisk nedsmutsning av de obefläckades underbart fridfulla

land. Och det är inte heller så att resolut bortstötning och nedvärderande utmobbning kommer att fungera.

Det som händer när vi kollektivt förenas i de förment obefläckades politiskt korrekta fördömande av dem som beskrivs som så vilseförda att de mer eller mindre medvetet tagit ställning för ondska och inskränkthet är att vi blottar de blinda eller undermedvetna önda fläckarö som vi alla bär inom oss och som bidrar med näring till att ett parti av Sverigedemokraternas snitt kan få just det utrymme det har tillskansat sig. Medvetet skyltar vi med vår egen godhet och klokhet när vi fördömer andra, men omedvetet ger vi näring till och stärker de krafter som vi fördömer.

Så mitt budskap är. Ta några djupa andetag och spänn av. Det är OK att det är som det är. Det är en ofrånkomlig spegling av den samlade klokhet med vilken vi bygger vårt samhälle. Det finns ingen öannanö att skylla på. Vi har det hela ansvaret tillsammans. Problemets lösning är inte att försöka utplåna det onda genom att förneka problemets existens eller att högsprängt moralisera över dem som inte har örettö uppfattning. Det är en garanterat kontraproduktiv strategi som om den drivs till sin yttersta spets får förfärande konsekvenser. Vägen till en lösning byggs i stället av att var och en blir medveten om sin egen omedvetna ondska och inskränkthet och i kraft av detta kan ansvarsfullt bidra i det lilla till ett konstruktivt hanterande av den uppkomna situationen och därmed till en bättre framtid.

Detta låter förstås vagt och för en del kanske som eftergivenhet mot det onda som alla goda och vettiga människor måste ta avstånd från. Det jag kallar illusionen om det berättigade hatet sitter djupt i oss människor. Men vi måste bryta upp från denna illusion och inse att splittring, avståndstagande och rädslo drivet hat stärker de krafter som vi hatar och tar avstånd från. Det är inte för inte som vi utan att märka det själva blir som det vi hatar.

Uppbrottet från den mäktiga illusionen om det berättigade hatet är dock en personlig sak. Man måste som individ genomgå en mognadsprocess där man konfronterar sin rädsla och därmed sitt tvivel på kärlekens transformerande och inkluderande kraft. Och i den mån man lyckas med detta ökar ens förmåga att se och förstå och med mod och integritet verka för ett försvagande av de krafter som driver splittring, rädsla och hat.

Detta är förstås ingen snabb lösning på akuta politiska problem. Men ett lands politiska mognad växer ju fler av dess medborgare som genomskådar, och själva slutar att bidra till, det skenspel som upprätthåller och underblåser polariserade konflikter på bekostnad av klok och sansad hantering av reella problem och utvecklingskriser.

II. Ett Rapportinslag från hösten 1998

När jag i somras rotade runt lite bland gamla dammsamlade VHS-band fann jag ett som väckte mitt intresse. Där fanns det där gamla Rapportinslaget från hösten 1998 som fungerade som en katapultstol som effektivt sköt upp mig ur min spärrvaktstillvaro och fick mig att landa i omständigheter som gjorde det möjligt för mig att på fulltid bli egen företagare i det jag brukar kalla öprat- och

skrivbranschenö. När jag tog mig en titt blev jag så nostalgisk att jag tänkte att jag måste försöka konvertera det till ett modernare format. Och det har jag nu gjort. Dessutom har jag lagt ut det till allmän beskådan på YouTube <http://youtu.be/76xUY54SGI8>.

III. Bra julklappar

Även om min kommande bok blir en utmärkt julklapp nästa år har jag en del bra och osålda böcker i källaren. Jag kan därför erbjuda två paket till facila priser (med signerade böcker om så skulle önskas).

Ledarskapspaketet som innehåller ett ex vardera av *Den vise VD:n* och *Oanade möjligheter: ett ledningsgruppsseminarium i corporate citizenship* för 180:- (inklusive moms och frakt).

Livsfilosofipaketet som innehåller ett ex vardera av *í men vad går det ut på egentligen ó livet alltså* och *I ett annat ljus* för 200:- (inklusive moms och frakt).

Utförlig information om böckerna finns på min hemsida www.edris-ide.se

För att böckerna säkert skall hinna fram före jul så beställ direkt via mejl så sänder jag dem direkt och mot faktura.

Priserbudandet gäller året ut.